

Dosarul nr. 2ra-1486/20

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana) M. Gandrabur
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) M. Anton, O. Cojocaru, Cotorobai

Î N C H E I E R E

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Iaremciuc Piotr,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iaremciuc Piotr
împotriva Tatianei Ostapenco și Danalachi Liubovi cu privire la încasarea pensiei
de întreținere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2020, prin care s-a
respins apelul declarat de Iaremciuc Piotr și s-a menținut hotărârea Judecătoriei
Chișinău, sediul Ciocana din 14 martie 2019,

c o n s t a t ă :

La 25 octombrie 2020, Iaremciuc Piotr a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Tatianei Ostapenco și Danalachi Liubovi cu privire la încasarea pensiei
de întreținere.

În motivarea acțiunii, Iaremciuc Piotr a menționat că este divorțat din anul
1979 și locuiește singur într-un apartament cu o odaie.

De asemenea, a specificat că se află într-o situație financiară precară, unica
sursă de existență fiind pensia în mărime de 1 836,97 de lei.

Totodată, a invocat că este inapt de muncă, fiind invalid de gradul II și
suferind de boli cardiace, are nevoie de tratamente și de intervenție chirurgicală,
care costă aproximativ 4 000 lei.

Reclamantul a relatat că pârâtele sunt fiicele sale, care nu comunică cu el și
nu-l ajută în nici un mod, astfel fiind nevoit să se adreseze instanței de judecată cu
cerere, prin care să fie încasată de la acestea pensia pentru întreținerea sa.

Iaremciuc Piotr a solicitat încasarea de la Ostapenco Tatiana și Danalachi
Liubovi în mod solidar a pensiei pentru întreținere în sumă de 1 200 lei lunar.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 14 martie 2019, a
fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Iaremciuc Piotr.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că instanța judecătorească este în drept să elibereze copiii majori de participarea la cheltuielile suplimentare în favoarea părinților dacă se va stabili că aceștia s-au eschivat de la îndeplinirea obligațiilor părintești față de acești copii.

Astfel prima instanță a concluzionat că luând în considerație lipsa unor probe ce ar confirma că în perioada de după divorț reclamantul și-a îndeplinit obligațiile părintești și a întreținut/îngrijit copiii săi, nu există nici un temei de a prezuma că reclamantul și-a îndeplinit obligațiile de întreținere față de fiice, aceste circumstanțe pot fi catalogate ca neonorarea obligațiilor de întreținere.

Totodată, instanța de fond a constatat că deși reclamantul a susținut că se află într-o situație materială precară, afirmația în cauză nu poate fi reținută, deoarece pensia de care beneficiază deși nu este una ce ar putea satisface toate nevoile sociale, se află într-o relație rezonabilă cu informația publică prezentată de Biroul Național de Statistică privind coșul minim de consum.

Mai mult ca atât, prima instanță a constatat că Danalachi Liubovi are la întreținere un copil minor, iar Ostapenco Tatiana are la întreținere doi copii minori, nu dispun de spațiu locativ spre deosebire de reclamant, care mai dispune și de o altă locuință în municipiul Chișinău.

La fel, instanța de fond a menționat că tratamentul invocat de reclamant este acoperit parțial și de polița de asigurare în condițiile Legii privind asigurarea obligatorie de asistență medicală.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2020, s-a respins apelul declarat de Iaremciuc Piotr și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 14 martie 2019.

La 01 septembrie 2020, Iaremciuc Piotr a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Iaremciuc Piotr, în motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată nu au apreciat just circumstanțele cauzei în raport cu normele materiale aplicabile speței.

Or, din înscrisurile anexate la materialele cauzei, se denotă faptul că ambele fiice sunt majore, apte de muncă și angajate în câmpul muncii, astfel concluziile instanțelor de judecată sunt contradictorii și pur declarative, neavând un suport probant.

Prin urmare, a specificat că s-a demonstrat faptul că este inapt de muncă și necesită sprijin material, iar fiicele au posibilitate să-i acorde ajutor material și să achite, în mod solidar, pensia de întreținere în sumă de 1 200 lei lunar.

La 19 septembrie 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimatelor copia recursului, fiind recepționat de către Ostapenco Tatiana și Danalachi Liubovi la 22 septembrie 2020 potrivit avizelor de recepție (f.d. 63-64 Vol. II).

La 12 octombrie 2020, Ostapenco Tatiana și Danalachi Liubovi au depus referință la recursul declarat de Iaremciuc Piotr, prin care au solicitat să fie respins cu menținerea în vigoare a hotărârilor judecătorești.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 11 iunie

2020, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 01 septembrie 2020, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Iaremciuc Piotr, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Iaremciuc Piotr.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru